

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Obdo/42/2019
Identifikačné číslo spisu: 8317205265
Dátum vydania rozhodnutia: 29.05.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Gabriela Mederová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:8317205265.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: STAVMAX Humenné, s.r.o., so sídlom Tolstého 108, 066 01 Humenné, IČO: 36 475 823, zast. advokátom JUDr. Martinom Palajom, so sídlom Kazanská 4, 821 06 Bratislava, IČO: 50 171 623, proti žalovanému: DAK profi s.r.o., so sídlom Duchnovičova 1677/2, 066 01 Humenné, IČO: 45 845 581, zast. advokátom JUDr. Júliusom Bučekom, so sídlom Štefánikova 18, 066 01 Humenné, IČO: 42 032 954, o zaplatenie 5.765,74 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 7Cb/64/2017, na dovolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 3Cob/54/2018-143 zo dňa 04. 12. 2018, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalovaného o d m i e t a .

II. Žalobca m á n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Humenné ako súd prvej inštancie rozsudkom č. k. 7Cb/64/2017-105 zo dňa 23. 04. 2018 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 5.765,74 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 1.067,80 eur od 11. 05. 2014 do 02. 04. 2015, zo sumy 752,97 eur od 03. 04. 2015 do zaplatenia, zo sumy 447,04 eur od 26. 05. 2014 do zaplatenia, zo sumy 412,26 eur od 10. 06. 2014 do zaplatenia a vo výške 9,05 % ročne zo sumy 529,92 eur od 11. 09. 2014 do zaplatenia, zo sumy 3.383,42 eur od 18. 10. 2014 do zaplatenia, zo sumy 1.631,93 eur od 11. 05. 2015 do 14. 08. 2015, zo sumy 240,13 eur od 15. 08. 2015 do zaplatenia, paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 240,-- eur, to všetko do 3 dni od právoplatnosti rozsudku. Žalobcovi vo vzťahu k žalovanému priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

1.1. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 409 ods. 1, § 411, § 420 ods. 1, § 422 ods. 1, § 427 ods. 1, § 428 ods. 1, § 436 ods. 1, § 437 ods. 1, § 440, § 443 ods. 1,

§ 447, § 448 ods. 1, § 373, § 378, § 379, § 380, § 381 ods. 1 a § 324 ods. 1, 2 zákona č. 513/1991 Z. z. Obchodný zákonník (ďalej len „ObchZ“).

1.2. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že medzi stranami sporu bola ústnou formou uzatvorená kúpna zmluva a na jej základe žalobca žalovanému dodal tovar, ktorý žalovaný prevzal a jeho cenu vyúčtoval faktúrami predloženými v konaní, ktoré ale žalovaný neuhradil. Tieto skutočnosti neboli medzi stranami sporu rozporované a namietané, preto ich súd považoval za preukázané a v tomto smere vo veci dokazovanie nevykonával. Žalovaný vzniesol voči žalobcom uplatnenej pohľadávke kompenzačnú námietku, t. j. nárok na započítanie sumy 3.544,84 eur. Pokiaľ sa jedná o zvyšnú sumu 2.220,90 eur, túto žalobcovi bol ochotný uhradiť, a teda ani nárok žalobcu čo do výšky 2.220,90 eur nebol v konaní sporný. Vo vzťahu ku kompenzačnému úkonu a jeho právnym účinkom, ktoré súd posudzuje ako predbežnú otázku, súd prvej inštancie uviedol, že žalovaný si uplatnil nárok na započítanie sumy 3.544,84 eur titulom nároku na náhradu škody, ktorá mu vznikla z dôvodu dodania vadného tovaru od žalobcu a ktorý včas reklamoval. Škodu vyčíslil ako nárok na zaplatenie ceny dlhodobého prenájmu lešenia vrátane jeho montáže a demontáže vo výške 1.020,-- eur, zaplatenie ceny opätovne vykonaných stierkovacích prác fasáda v rozsahu cca 200 m² a penetrácia vo výške 2.300,-- eur a ako nárok na zaplatenie stojného vo výške 224,84 eur. Na preukázanie takto vyčísleného nároku na náhradu škody neboli žalovaným predložené žiadne dôkazy a z jeho strany nebol podaný ani návrh na vykonanie dôkazov. Iba na poslednom pojednávaní právny zástupca žalovaného vo svojom prednese uviedol, že svoj nárok na náhradu škody žalovaný vyčíslil tak, ako tieto náklady vyčíslňoval svojim klientom, resp. dodávateľom prác, čiže vychádzal zo svojho cenníka. V tomto smere mal súd za preukázané, že zo strany žalobcu bol žalovanému dodaný vadný tovar - fasádna farba, pričom žalovaný reklamáciu tovaru voči žalobcovi uplatnil riadne a včas. Reklamácia bola následne riadne vybavená výrobcom vadného tovaru tak, že žalobcovi bol dodaný nový nezávadný tovar, a to jednak fasádna farba a jednak lepidlo, pričom lepidlo bolo následne odovzdané žalovanému a farbu si žalobca ponechal. Následne cenu farby vo vzťahu k žalovanému dobroprisoval. Podľa tvrdenia žalovaného, takýmto konaním žalobcu vznikla na jeho strane škoda vo vyššie špecifikovanej výške. V zmysle § 440 ods. 1 ObchZ, aj v prípade, ak si kupujúci riadne a včas uplatnil nárok z väd tovaru, má nárok na náhradu škody, ak mu v súvislosti s tovarom dodaným s vadami vznikla. Je na strane kupujúceho, aby preukázal, že z dôvodu porušenia záväzkového vzťahu mu škoda vznikla, kto škodu spôsobil, príčinnú súvislosť medzi konaním škodcu a vzniknutou škodou a tiež výšku škody.

1.3. Súd prvej inštancie vyslovil názor, že v danej právnej veci by žalovanému popri nároku z titulu riadne uplatnených väd dodaného tovaru žalobcom, vznikol aj nárok na náhradu škody, ktorého uspokojenie nemohlo byť dosiahnuté uplatnením nároku z väd tovaru. Mal za nesporné, že v dôsledku vadnosti dodaného tovaru žalobcom, bolo potrebné na bytovom dome opätovne vykonať ďalší náter fasádnej farby, teda na strane žalovaného by tak vznikli ďalšie náklady, ktoré musel vynaložiť, aby odstránil následky vadnosti dodaného tovaru. Žalovaný si titulom náhrady škody uplatnil nárok na zaplatenie ceny dlhodobého prenájmu lešenia vrátane jeho montáže a demontáže vo výške 1.020,-- eur, nárok na zaplatenie ceny opätovne vykonaných stierkovacích prác fasáda v rozsahu cca 200 m² a penetrácia vo výške 2.300,-- eur a na zaplatenie stojné vo výške 224,84 eur. V danom spore súd dospel k záveru, že žalovaný neuniesol dôkazné bremeno ohľadne skutkových tvrdení, na ktorých bola založená jeho obrana v konaní. Žalovaný nepreukázal, že by mu náklady vo výške, akú uviedol, vôbec vznikli a tiež nepreukázal výšku týchto nákladov. Z jeho vyjadrení v konaní nebolo možné ani určiť, na základe akých podkladov a akým spôsobom výšku škody vyčíslil. Z jeho strany sa jedná iba o tvrdenia, nepreukázané žiadnym relevantným dôkazom. Naopak, žalobca v danom spore uniesol dôkazné bremeno tvrdenia, ako aj dôkazné bremeno pre potvrdenie skutočností uvádzaných v žalobe, z ktorých vyvodil svoj uplatnený nárok nielen čo do jeho vzniku, ale aj do výšky (preukázanie dodania tovaru, vyúčtovanie ceny tovaru a jej uplatnenie vo vzťahu k žalovanému, čiastočnú úhradu kúpnej ceny zo strany žalovaného). Žalovaný žiadnymi relevantnými dôkazmi nepreukázal skutkové tvrdenia o tom, že mu v dôsledku tovaru dodaného žalobcom s vadami, vznikla škoda titulom vynaloženia ďalších nákladov, čo do rozsahu vynaložených nákladov a ich ceny, v dôsledku čoho musí znášať rozhodnutie vo veci samej vo svoj neprospech. Súd vzhľadom na vykonané dokazovanie dospel k záveru, že nárok žalobcu na zaplatenie sumy 5.765,74 eur je preukázaný a

dôvodný, preto žalovaného zaviazal na zaplatenie dlžnej sumy. Nesplnením peňažného záväzku v lehote splatnosti žalovaných faktúr sa žalovaný dostal do omeškania, čím žalobcovi vznikol nárok na zaplatenie úroku z omeškania z dlžnej sumy. Žalovaného preto súd zaviazal aj na zaplatenie úroku z omeškania z jednotlivých dlžných súm odo dňa nasledujúceho po splatnosti faktúr vo výške požadovanej žalobcom, ktorá výška je v súlade s § 369 ObchZ a nariadením vlády SR č. 21/2013 Z. z.. Súd žalovanému zároveň priznal paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 240,-- eur, a to v súlade s § 369c ods. 1 ObchZ a § 2 nariadenia vlády SR č. 21/2013 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obchodného zákonníka. Súd prvej inštancie v tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 31Cob/57/2016 zo dňa 30. 05. 2017, rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 41Cob/550/2016 a Krajského súdu v Nitre sp. zn. 15Cob/112/2016. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“).

2. Na odvolanie žalovaného z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ C. s. p., Krajský súd v Prešove ako súd odvolací, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, rozsudkom č. k. 3Cob/54/2018-143 zo dňa 04. 12. 2018, rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 C. s. p. potvrdil, súčasne, podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 priznal žalobcovi proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

2.1. Odvolací súd v odôvodnení rozsudku konštatoval, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo a odvolací súd nemal dôvod sa od záveru prvoinštančného súdu odkloniť, stotožnil sa s odôvodnením napadnutého rozhodnutia v celom rozsahu.

2.2. Odvolací súd neposúdil ako dostatočne relevantnú odvolaciu námietku žalovaného o tom, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, pretože v tomto prípade sa nejedná o takú skutkovú vadu, ktorá môže byť dôvodom odvolania. Uviedol, že súd prvej inštancie zvolil správny postup pri hodnotení výsledkov dokazovania, pričom vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov vyplynuli a ktoré boli preukázané.

2.3. Rozsudok odvolacieho súdu nadobudol právoplatnosť dňa 18. 01. 2019.

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal v zákonom stanovenej lehote dovolanie žalovaný (č. l. 149 - 151), prípustnosť ktorého vymedzil ustanovením §-u 421 ods. 1 písm. a/ v spojení s § 432 ods. 1 C. s. p.. Dovolaciemu súdu navrhol, aby rozsudok odvolacieho súdu č. k. 3Cob/54/2018-143 zo dňa 04. 12. 2018 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Súčasne navrhol odklad vykonateľnosti dovolaním napadnutého rozsudku odvolacieho súdu odôvodňujúc ho tým, že v prípade nesplnenia uloženej povinnosti, je možné nariadiť výkon rozhodnutia ohľadne žalobcovi priznanej pohľadávky a priznaných trov konania. Žalovaný si uplatnil aj trovy dovolacieho konania.

3.1. Žalovaný sa v dovolaní nestotožnil s názorom súdu prvej inštancie ohľadom nepreukázania vzniku škody z jeho strany. Tvrdí, že žalovaný je stavebnou firmou a práce vykonáva v rámci predmetu svojho podnikania, teda výšku spôsobenej škody, ktorá mu vznikla opätovným vykonaním prác, v súvislosti s vadne dodaným tovarom zo strany žalobcu, vyčíslil presne tak, ako ju fakturoval objednávateľovi uvedených prác - Spoločenstvu vlastníkov bytov Humenné na Dobrianskeho ulici. Žalovaný tvrdí, že žalobca v konaní ani raz nepopieral skutočnosť, že žalovanému dodal vadný tovar a že aj samotná sudkyňa v odôvodnení rozsudku uviedla, že žalovaný má nárok na náhradu škody od žalobcu vo forme vznesenej kompenzačnej námietky a že táto škoda vznikla v príčinnej súvislosti s konaním žalobcu, teda vadne dodaným tovarom. Poukázal na skutočnosť, že cena tovaru, ktorá mu bola zaslaná, nezodpovedala škode, ktorú spoločnosť STAVMAX Humenné s.r.o. spôsobila spoločnosti žalovaného, ktorá predstavuje 3.544,84 eur bez DPH ako suma dlhodobého prenájmu lešenia vrátane jeho montáže a

demontáže, stierkovacích prác, fasáda v rozsahu cca 200 m² a pod..

3.2. Žalovaný tvrdí, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, nakoľko aj naďalej má za to, že kompenzačná námietka vznesená žalovaným proti žalobcovi mala byť súdom uznaná a voči nároku žalobcu v konaní započítaná vo výške, v akej si ju žalovaný uplatnil.

3.3. Žalovaný poukázal na § 380 ObchZ, v zmysle ktorého za škodu sa považuje tiež ujma, ktorá poškodenej strane vznikla tým, že musela vynaložiť náklady v dôsledku porušenia povinnosti druhej strany. V tomto ustanovení sa prejavuje reparačná funkcia zodpovednosti za škodu. V tomto prípade zákon rozširuje rozsah náhrady skutočnej škody tak, že do nej zahrňuje aj náklady, ktoré poškodená strana musela vynaložiť

v dôsledku porušenia povinnosti druhej strany. Medzi vynaloženými nákladmi a porušením povinnosti musí byť príčinná súvislosť. Poškodená strana si môže uplatniť len tie náklady, ktoré museli byť vynaložené, pretože druhá strana nespĺnila svoju povinnosť zo záväzku alebo inú právnu povinnosť. Súd prvej inštancie bol toho názoru, že v danej právnej veci by žalovanému popri nároku z titulu riadne uplatnených väd dodaného tovaru žalobcom vznikol aj nárok na náhradu škody, ktorého uspokojenie nemohlo byť dosiahnuté uplatnením nároku z väd tovaru. Súd prvej inštancie považoval za nesporné, že v dôsledku vadnosti dodaného tovaru žalobcom, bolo potrebné na bytovom dome opätovne vykonať ďalší náter fasádnej farby, teda na strane žalovaného vznikli ďalšie náklady, ktoré musel vynaložiť, aby odstránil následky vadnosti dodaného tovaru. Žalovaný si ako náhradu škody uplatnil nárok na úhradu nákladov, ktoré museli byť vynaložené, pretože druhá strana nespĺnila svoju povinnosť zo záväzku, t. j. nárok na zaplatenie ceny dlhodobého prenájmu lešenia vrátane jeho montáže a demontáže vo výške 1.020,-eur, nárok na zaplatenie ceny opätovne vykonaných stierkovacích prác, fasáda v rozsahu cca 200 m² a penetrácia vo výške 2.300,- eur a na zaplatenie stojného vo výške 224,84 eur. Tieto náklady si žalovaný vyčíslil tak, ako ich vyčísluje tretím subjektom v rámci svojej podnikateľskej činnosti. Opätovné práce vykonával pomocou svojich zamestnancov, teda v rámci predmetu svojho podnikania.

3.4. Odvolaciemu súdu žalovaný vytkol, že v odôvodnení svojho rozsudku len stručne uviedol, že sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie a s jeho právnym posúdením a v celom rozsahu poukazuje na závery súdu prvej inštancie v napadnutom rozsudku.

4. Žalobca v písomnom vyjadrení k dovolaniu (č. l. 165) navrhol dovolanie žalovaného podľa § 447 písm. f/ C. s. p. odmietnuť, resp. podľa § 448 C. s. p. zamietnuť. Súčasne si uplatnil náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100 %.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas žalovaný ako strana sporu, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), zastúpená advokátom v súlade s ustanovením § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 veta pred bodkočiarkou C. s. p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalovaného je potrebné odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 C. s. p.) dovolací súd uvádza nasledovné:

6. Podľa § 419 C. s. p. je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, ak to zákon pripúšťa. Uvedené znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 C. s. p..

6.1. Podľa § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p., dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu.

6.2. Pre úspešnosť dovolania pre riešenie právnej otázky podľa § 421 ods. 1 písm. a/ (ale aj ďalšie písm. b/ a c/) C. s. p. musí dovolateľ vymedziť dovolací dôvod spôsobom upraveným v § 432 ods. 1 a 2 C. s. p., teda tak, že uvedie právne posúdenie vecí, ktoré pokladá za nesprávne a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

7. V prípade uplatnenia dovolacieho dôvodu, ktorým je nesprávne právne posúdenie vecí, je riadne vymedzenie dovolacieho dôvodu v zmysle § 432 ods. 2 C. s. p. nevyhnutným predpokladom pre posúdenie prípustnosti dovolania v zmysle § 421 ods. 1 C. s. p.. Len konkrétne označenie právnej otázky, ktorú podľa dovolateľa riešil odvolací súd nesprávne, umožňuje dovolaciemu súdu posúdiť, či ide skutočne o otázku, od ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a či sa pri jej riešení odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu (§ 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p.).

8. K bližšiemu vymedzeniu dovolacieho dôvodu pri namietanom odklone od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, poukazuje dovolací súd na judikát R 83/2018, ktorého právna veta znie: „Ak dovolateľ odôvodnil prípustnosť dovolania odklonom od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu podľa ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p., potom je povinný v dovolaní výslovne uviesť právne posúdenie odvolacieho súdu, ktoré považuje za nesprávne, konkretizovať, ako mal odvolací súd právnu otázku správne vyriešiť a zároveň musí špecifikovať ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu, od ktorej sa mal podľa jeho názoru odvolací súd pri svojom rozhodovaní odkloniť.“ Pokiaľ dovolateľ, kvalifikovane zastúpený advokátom, pri vymedzení dovolacieho dôvodu podľa § 432 C. s. p. nesplní všetky uvedené kumulatívne podmienky, nemôže dovolací súd pristúpiť k skúmaniu prípustnosti (a následne dôvodnosti) podaného dovolania.

9. Dovolací súd, aj v nadväznosti na svoju doterajšiu rozhodovaciu prax (napr. uznesenia sp. zn. 4Obdo/43/2018 z 27. 08. 2019, sp. zn. 1Obdo/99/2018 z 13. 12. 2019) konštatuje, že žalovaný (resp. právny zástupca, ktorý spísal dovolanie žalovaného) nevymedzil dovolací dôvod podľa § 432 C. s. p. (t. j. nesprávne právne posúdenie), v zmysle ktorého malo byť dovolanie prípustné podľa § 421 ods. 1 C. s. p., spôsobom predpokladaným v ustanovení § 432 ods. 2 C. s. p., čo zakladá zákonný dôvod pre odmietnutie dovolania podľa ustanovenia § 447 písm. f/ C. s. p.. Dovolateľ nevymedzil právnu otázku, od ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a následne malo zakladať nesprávne právne posúdenie vecí, ani nekonkretizoval rozhodovaciu prax (rozhodnutia) dovolacieho súdu, od ktorých sa mal odvolací súd pri svojom rozhodovaní, resp. pri riešení právnej otázky, odkloniť. Bez uvedeného nemôže najvyšší súd pristúpiť k posúdeniu prípustnosti dovolania a v súvislosti s tým „suplovať“ aktivitu dovolateľa.

10. Podľa obsahu dovolania, dovolateľ považoval za nesprávny záver súdu prvej inštancie, potvrdený odvolacím súdom, týkajúci sa neuznania kompenzačnej námietky vznesenej žalovaným a nezapočítania nároku uplatneného žalovaným, voči nároku žalobcu vo výške, v akej si ju žalovaný uplatnil. Tento záver vo veci konajúcich súdov nebol ale výsledkom aplikácie či interpretácie konkrétneho ustanovenia právneho predpisu, ale bol výsledkom procesu komplexného vyhodnotenia skutkových okolností prejednávanej veci, ktoré v konaní vyšli najavo a ktoré v rámci zásady voľného hodnotenia dôkazov súdy viedli k prijatiu svojich rozhodnutí.

11. Dovolací súd na tomto mieste zdôrazňuje, že súd pri právnom posúdení vecí rieši právne otázky, nie skutkové, preto nemožno dovolanie podané pre nesprávne právne posúdenie vecí odôvodniť spochybnením skutkových záverov konajúcich súdov.

Za relevantné vymedzenie dovolacieho dôvodu v súlade s § 432 ods. 1 a 2 C. s. p. preto nemožno považovať argumenty žalovaného v dovolaní, z ktorých je zrejmá v zásade len jeho nespokojnosť s vyvedením iných skutkových zistení a záverov, než ním predkladaných v predmetnom konaní. Dôvodom nevyhovenia jeho kompenzačnej námietke bolo neunesenie dôkazného bremena ohľadne skutkových tvrdení, na ktorých bola založená jeho obrana v konaní (týkajúcich sa vzniku nákladov, od ktorých náhradu škody voči žalobcovi odvodzoval a výšky týchto nákladov).

12. Na margo odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu, dovolací súd, súhlasiac s tvrdením žalovaného, že toto je obsahovo stručné, uvádza, že jeho odôvodnenie je výsledkom využitia zákonného postupu podľa §-u 387 ods. 2 C. s. p., ktoré ustanovenie reflektuje na prípady potvrdenia rozhodnutia súdu prvej inštancie, kedy odvolací súd spravidla vo svojom rozhodnutí preberá skutkové a právne závery súdu prvej inštancie.

V dôvodovej správe k novele Občianskeho súdneho poriadku účinné od 15. 10. 2008 (t. j. k zákonu č. 384/2008 Z. z.) sa uvádza, že ust. § 219 ods. 2 O. s. p. (v súčasnosti § 387 ods. 2 C. s. p.) reaguje na súdnu prax v prípadoch úplných a presvedčivých rozhodnutí súdov prvej inštancie, kedy odôvodnenie rozhodnutia odvolacích súdov je len kopírovaním vecne správnych dôvodov. V takých prípadoch rozhodnutia obsahujú účastníkom známe podania, známy napadnutý rozsudok a v závere obsahujú už len stručné konštatovania o správnosti a presvedčivosti napádaného rozhodnutia, s ktorým sa odvolací súd stotožňuje. Je tomu tak aj v posudzovanej veci, kedy odvolací súd, konštatujúc správnosť skutkových a právnych záverov súdu prvej inštancie, na doplnenie zdôraznil dôvod, prečo neposúdil ako dostatočne relevantnú odvolaciu námietku žalovaného spočívajúcu v tvrdení, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. K tejto námietke uviedol, že sa nejedná o takú skutkovú vadu, ktorá môže byť dôvodom odvolania, keďže súd prvej inštancie zvolil správny postup pri hodnotení výsledkov dokazovania a vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov vyplynuli a boli preukázané. Rozhodnutie odvolacieho súdu tak nemožno považovať za svojvoľné, zjavne neodôvodnené, resp. ústavne nekonformné. Za porušenie základného práva zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv žalovaného.

13. Naviac, dovolateľ vadu konania spočívajúcu v prípadnom nedostatočnom odôvodnení súdneho rozhodnutia podľa § 420 písm. f/ C. s. p. nenamietol, vo vzťahu ku ktorej okolnosti najvyšší súd zdôrazňuje viazanosť dovolacieho súdu dovolacími dôvodmi v zmysle § 440 C. s. p., čo znamená, že dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

14. S poukazom na všetky vyššie uvedené závery dovolací súd konštatuje, že dovolateľ nevymedzil dovolací dôvod podľa § 432 C. s. p. spôsobom predpokladaným zákonom, z dôvodu ktorého najvyšší súd dovolanie žalovaného podľa § 447 písm. f/ C. s. p. odmietol bez toho, aby sa zaoberal otázkou vecnej správnosti napadnutých rozhodnutí.

15. Najvyšší súd nezistil ani splnenie predpokladov na odloženie vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia v zmysle § 444 ods. 1 C. s. p. a v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou dovolacieho súdu o tom nevydal samostatné rozhodnutie.

16. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.; § 453 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C. s. p.). O výške náhrady trov konania žalobcu rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

17. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá C. s. p. a § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. 05. 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.